

Trở tịn xong, Dũng chở ngói bán hàng gói hộp quà bọc vào trong bao, đang đónh bọc ra khỏi i tiệm, bông chàng thay mệt bên áo nồng nồng nhở bù trì kéo.

Dũng cúi xuống, ngạc nhiên nhìn đứa bé gái khoảng 3 tuổi đang nằm áo chàng lắc lắc i nhở muộn gồi sấp chú ý cõa chàng. Dũng nhìn con bé chõa gõp bao giờ rủi lõi đón mệt nhìn chung quanh, mỉm cười vui qua lõi tròn cõa tim nhở không chú ý đón chàng và con bé. Dũng cúi xuống hỏi chuyễn, nhởng con bé không nói, chõa đón mệt to tròn nhìn rủi lõi e thẹn nép đón vào vai chàng nhở quen biêt.

Con bé trông kháu khỉnh, dỗ thõiing, nhởng Dũng không dám bõi lên, sấp bõi hiu lõi m nhở nhởng tròn hõp mà chàng đã nghe hay thõy trên TV, trên báo chí. Dũng tránh né, đón lên dõi m bõi c chân đi, nhởng con bé lõi nõi m Tay chàng nhở muộn đi theo làm Dũng thêm ngạc nhiên lõi bõi rủi. Chàng đang phân vân chõa biết tính sao, bõng mệt nhõi đàn bà hõt hõi vút đón đông qua lõi, chõy đón bên đón bõi rủi rít, vua khóc, vua run rủi kêu lên:

- Vy, Tròi i sao Vy bõi đi? Vy làm mõi sấp quá Vy biết không?

Chàng nhõi ngõi i đón nhin... i thì ra 2 mõi con lõc nhau. Ngõi mõi đónh bõi con lên, nhởng con bé không chõu, cõi nõi m chõt tay Dũng, lui lõi tròn phía sau chân chàng làm Dũng ngõi ngàng nhin ngõi đàn bà xong lõi nhin con bé. Ngõi đàn bà đónh dõi y nhin Dũng vui khuôn mệt còn nhoè nhoõi nõi c mõi:

- Xin lõi, cháu bé đã làm phiền ông.

Nghe xong, Dũng thõi phào nhõi nhõm, nãy giõi chàng chõi lo ngõi đàn bà hiu lõi la toáng

Cho Anh Làm Lời Tự Động

Tác Giả: Nguyenthitehat
Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:40

lên bìo Dũng bắt cóc con bé thì khôn. Chàng gật đầu chào rồi cúi xuống ngồi bên con bé mỉm cười làm quen:

- Hi!... bé tên gì?

Con bé lìi vỗn không trả lời, chỉ đợi đến giờ vào vai chàng. Dũng bỗng a bé lên, hỏi ngay i đàn bà đang đập tay lau nước mắt:

- Có phai cháu không nói được, hay là... không muốn nói? Lúc nãy tôi cũng đã hỏi nhang cô bé chả im lặng?

Nhưng đã lờ y lờ i chút bình tĩnh, ngay i đàn bà còn rứt trọc ngáp ngáp:

- Dù thà ông, cháu đã nói được như rồi, nhưng không hiểu sao hôm 1 năm nay con bé bỗng im lìm, không nói nữa.

Và nói, ngay i đàn bà vâng đập tay đanh bỗng con tay Dũng, nhưng con bé quay mặt đi, úp mặt vào cõi chàng, 2 tay ôm cõi nhau sỗ phai rời xa làm ngại i mỗi càng lúc càng ngại ngẩn đeo mặt, kêu lên:

- Ô kìa Vy, Vy hay chả a? Vy nhìn xem Vy có quen ông không? Vy đập mặt bỗng cho ông còn đeo chả.

Dũng nhìn con bé lên tiếng trả lời:

- Không sao, cõi đeo tôi bỗng cháu mặt lúc, đeo ng làm cháu sỗ. Hay là mình vào kia uống nước mặt lát đeo cõi không?

Người đàn bà bột đúc dĩ đi theo Dũng vào quán nhậu dìu díu, chàng chén mệt cái bàn trong cùng, con bé leo lên ngồi trên đùi chàng có vẻ yên tâm, hít nhìn mệt, xong lìa ngã cõi nhìn Dũng trong khi người mệt nhìn con bé ánh mắt tha thiết, cõi đất dành, năn nỉ:

- Vy sang đây ngồi với mệt, sang đây mệt cho Vy cái này hay lèm, lè lên.

Nhưng con bé cõi lục đùu quỷ quỷ, đong đùa cái đuôi gà xinh xinh đùi cõi tummy lì phía sau, lèa thèa nhèng sợi tóc lòn vòn trên mệt, sau cõi. Nhìn sõ bõi rõi khẽ tâm cõi người tròn cõi mệt, Dũng tặc giicester thiều:

- Tôi là Dũng lò tiếu bang khác với đây chèi. có thèo cho tôi biết tên đùi tiếu nói chuyện đùi cõi không?

Người đàn bà thoảng chút e thèo:

- Dù tôi là Ánh Quyên, còn cháu tên là Ánh Vy.

Chàng vuốt tóc con bé mệt mõi:

- Tên cõi hai mệt con đùu đùp

Nhin lì người dìu díu, chàng nói tặc nhiên nhõ muõn tránh sõi người ngãp cho người đàn bà mà chàng vùa gõp:

- Xin lì người nhé, Tôi có thèo tò mò hỏi 1 tí đùi cõi không?

- Có phái ông muôn hỏi sao bé Vy lối đi theo ông chém gì? Tôi sao con bé lối bám theo ông phái không? Ngày đàn bà ngập ngừng giây lát, còn môi nói khéo:

- Có lối tôi ông mặc áo lính, giăng cái áo mà ba bé Vy hay mặc ngày trước, nên khi thấy là con bé cũng quýt chém theo...còn tôi sao cũng bám theo ông... tôi không biết đùi c.

Dũng chém nhìn xuống chiếc áo lính 4 túi mà chàng đang mặc. Chiếc áo chàng mặc mua ở chỗ trai tuôn trộn dài đi câu cá. Hôm nay chàng đã mặc nó để lái xe suốt quãng đường dài từ tiệm bang chàng ở vịnh đây. Dũng nhìn con bé, rồi lối nhìn Quyên, thìc mặc:

- Nhìn ba bé Vy đâu mà cô bé lối i rồi vào tình trạng này?

Quyên cúi đầu, mím môi, mắt đăm đăm nhìn vào ly nước cam trước mặt mà nàng đang dùng cái lồng hút quỷ tròn trong ly:

- Đó nhà tôi đã mặc, kệ tôi khi nhà tôi mặc, con bé hay khóc đêm rồi bụng trống nên trộm lỏng, không nói nữa. Khi nào thích thì gõ cửa, không thì lối cửa... Tôi có đứa con bé đi Bác sĩ, nhưng BS bảo đây là vấn đề tâm lý, phải có thời gian thì cháu sẽ trở lại bình thường.

Nghe Quyên kể, Dũng lỏng nghe i xúc động. Chàng đứa tay vuốt má con bé mắt cách tròn mắt, âu yếm nhìn con bé là đứa chàng. Con bé đang đứa vào chàng ngồi giàn giàn. Dũng đứa con bé nằm phía trong chén chàng ngồi, lối gói quà kê đầu cho con bé. Nhìn Ánh Vy ngây thơ ngây, Dũng thấy lòng nao nao, chàng quay sang hỏi chuyễn:

- Chém Quyên vui cháu ở thành phố này phái không?

- Đó không, mà con tôi ở tiệm bang khác vịnh đây, thấy năm nay Disneyland kỉ niệm 50 năm nên lối 2 tuần nghỉ đứa bé Vy vịnh đây chém i cho con bé vui, nào ngờ chém a gì đã bao giờ làm sao quá,

sẽ đến đóng tim đập.

Chết nhặt đón gói quà mà Dũng vui mua tặng quấn áo trù con lúc nãy đang kê đầu cho con, Quyên tiếp:

- Ông Dũng đi thử này chắc gia đình đang mong, mà con tôi thật có lỗi đã làm phiền ông, nhân lúc cháu đang ngủ, ông cho tôi xin cháu.

Dũng nhìn Quyên mà mỉm cười, chàng đầy lý нареч cam đón gần Quyên hơn, nói nhẹ nhàng sờ đánh thõa con bé dậy:

- Quyên ư nghe nói đi, có đón cháu ngủ, đón ngủ i. Thật ra lúc nãy tôi mua quà sinh nhật cho con tháng bảy chả đâu có gì phải gấp.... Vợ ra 2 mà con Quyên cũng đi vacation hả? Thì Quyên đã đón cháu đi Disneyland chả a?

- Dạ chả a, lúc nãy đón mua vài thứ cần dùng trước khi cho cháu đi, nào ngờ con bé lười chém i. Chắc Quyên không dám cho bé Vy đi nữa, trong đó năm nay đông người, là bao lộc lòn nữa không biết phải làm sao?

- Ну thử Quyên cho phép tôi đón 2 mà con Quyên đi nhé, có tôi, bao đảm Ánh Vy sẽ không bao lộc nữa đâu. Vợ lười tôi cũng chẳng biết đón đâu hôm nay, bao bè thì giờ này tui nó đi làm đâu đã vả.

Quyên đón lòng hút lên môi đón tránh trả lời, lài đón nghẹt cắn ngậm i đàn ông mà Quyên vui gắp. Mắt sực gắp gáp oái oăm, kêu cặc đón không thể tin đón.

thử Quyên cắn im lòng cúi đầu bao bao bao lòng hút nhẹ có vẻ ái ngại. Dũng lén tiếng:

- Nữ Quyên không đón ý thì thôi vay.

Quyên ngạc lên nhìn chàng đáp ứng:

- Đó không phải vay.

Nhin vui lóng túng cõi a Quyên, Dũng muôn bút cõi i, chàng đónh hoi đưa, không phai vay là làm sao? nhung sõ Quyên nghĩ chàng xuõng xõi nén lõi ngõi im. Quyên nhìn con say ngõi bên cõi nh Dũng, lòng thoảng lo âu, nghĩ đón sõi quyõn luyõn cõi a con vui ngõi i đàn ông xa lõi đang ngõi trõi cõi t làm Quyên thay đau lòng... Có lõi con bé nhõi bõ khong chõng... Nghĩ đón đó Quyên thay tõi thân, thay thõi ng mình, thõi ng con vô cùng... Con bé bõng mõi mõi t ra nhìn quanh rõi lõm cõi m ngõi dõi y. Dũng bõ con bé ngõi lõi trên đùi chàng, mõi tay ôm con bé, mõi tay chàng đõi a ly nõi cam cho con bé hút. Nhìn con bé Dũng thay lòng mình khác lõi... Chàng bõng quên hiõn tõi, đõi u óc nhõi mõi hõi lõng dñng đõi u gõi đó. Chàng thay lòng mình đau nhói nhõi mũi dao ai võa đâm vào tim, nhõi mõi luõng đõi n chõy rõn trong cõi thõi, Dũng bõng thay lõi nhõi, thay run, chàng đõi a ly cafe lõen môi hõp mõi hõp dài, thò tay vào túi đõi nhõi y bao thuõc, nhõng lõi thõi... Dũng triu mõi đõi a tay vuõt tóc, áp má lõen đõi u con bé, rõng rõng ghì con bé vào sát chàng hõn. Trông Dũng xúc đõng thay rõ. Dũng nhõi m nghĩ n mõi nhõi cõi xua đuõi nhõng gõi đang đõi n trong đõi u, đang làm Dũng sõi hãi. Tim chàng nhõi co thõi t làm đau đõi n khó thõi. Dũng muõn đõi ng dõi bõi, nhõng con bé lõi cõi đeo cõi ngõi lõi chàng. Quyên nhìn Dũng thay lõi, mõi t chàng tái xanh, làm Quyên lo lõi ng hõi đõi n:

- Ông, ông Dũng có sao không? ông đõi Quyên bõi cháu.

Dũng đõi a vui con bé Vy cho Quyên, mõi c con bé khóc thét, níu chõi tay chàng. Dũng luýnh quýnh đõi ng lõen:

- Quyên bõi cháu, tôi vào trong rõa mõi t xong ra ngay.

Dũng nhanh chân bõi c vào phòng rõa tay, tim chàng đõi p nhanh làm hõi thõi dõi n dõi p. Dũng thay chóng mõi t đõi n muõn nõn thõi c ra, chàng chõng 2 tay lõen bõi n rõa mõi t thõi rút, Dũng bõng muõn khóc lõi, nhõng khóc khõng đõi c, nhìn khuôn mõi t nhõi t nhõi t trong gõi ng, chàng hõng

nóng lợn đay hai tay rọi úp mót trong đó vài giây cho tinh táo lòi. Một lúc chàng bực ra, vua thlogy Dũng, con bé tut khói tay mè chay đón ôm chân Dũng, chàng cúi xuống móm cùi bù con bé trên tay trống lòi chay ngay. Quyên nhìn Dũng lo lắng:

- Ông có sao không? hình như ông không đắc khoái, hay là ông nên vui nghĩ...

- Không sao, không sao, tôi chỉ thấy choáng váng mót tí thôi, nhưng bây giờ đã khoái rồi.

Tuy Dũng nói thế, nhưng Quyên vẫn thấy vui mót mót i trên khuôn mặt buồn của Dũng. Nhìn trong mót chàng, Quyên thấy ánh mót không vui có vẻ như đau đớn, khát tâm mà Dũng đang cố lẩn tránh. Biết Quyên đang thắc mắc vui mình, nhưng Dũng cứ vui đi như không biết. Chàng đong đưa:

- Hôm nay thoát sứ chay biết đi đâu, Quyên cho phép tôi đến 2 mè con Quyên đi Disneyland nhé, không những cho bé Vy mà còn cho cả tôi nữa... Dũng buồn buồn tiếc:

- Này không, tôi đâu có cả hối đeo vào trong lòi? tôi đâu có dập nào đeo vào, vì những người vào trong lòi đều mang theo gia đình cả, phải không?

Nghe Dũng nói, Quyên có cảm tượng như Dũng đang van xin nàng, đang trốn tinh vui chàng làm Quyên thấy lòng rung động, thấy tội nghiệp.

Cả mót ngày trong Disneyland, bé Vy chay nhay nhay không biết mót. Con bé tham dã tết cả những trò chơi mà con bé có thể. Có những trò chơi mà Dũng và Quyên cùng tham dã. Bé Vy đặc biệt giua Quyên và Dũng, trông cả ba hân phúc nhau mót gia đình nhau, mót hân phúc thấy đẽo nhau nhau trong này. Có những trò chơi mình Dũng và con bé, trông nhau hai cha con. Thấy con vui nhay chay a bao giờ vui kể từ hôm 1 năm nay làm Quyên cũng vui theo. Con bé chay nhay nhay chim, tung tăng đi giua Dũng và nàng. Quyên thấy lòng mình lòi i. Những lòi thấy phân vân không biết ngày mai sẽ ra sao khi nàng và con lòi thiui thấy mót mình?... Đêm đã vui khuya, Quyên tò ý muốn vui cho con ngay, nhưng con bé vẫn không muốn vui nên Dũng dành phai bùi lên để dành:

- Bé Vy vỗ nhẹ, mỉm cười, ngày mai mình trả lời đây nhé, chưa không?

Con bé nhìn chàng rõ i lòi nhìn mèo, gật đầu, 2 tay vòng ôm lấy cổ chàng, gác đầu vào vai chàng nhá đêa con gái cũng cõa bõ làm Dũng thấy thấy lòng xôn xao, hạnh phúc. Chàng có cảm tượng nhá đang ôm con gái mình làm Dũng vui hồn lên. Chàng thấy đêi nhá nhàng hồn đi. Con bé mỉm cười thiếp trên vai Dũng. Quyên nhìn con suy nghĩ mông lung.

Thấy Quyên lóng lóng đi bên cạnh, Dũng hỏi:

- Quyên đang nghĩ gì vậy.
- Dù thấy Quyên đâu có nghĩ gì.
- Thật không?

Quyên lúng túng trả lời câu hỏi có vẻ trêu ghẹo cõa Dũng nên chỉ im lặng. Dũng lên tiếng:

- Cõi gì đêm nay cõi nhau vui mãi.

Thấy Quyên không lên tiếng, Dũng lời hỏi:

- Sao Quyên không nói gì vậy?

Quyên ngóng ngùng:

- Dũng nói gì đó?

Dũng đùa:

- Quyên ngoan quá, cái gì cũng dám th้า hổ t. Quyên nói vui Quyên và bé Vy chung hồn.

Quyên đùa mệt:

- Ông Dũng đã biết ít nhất u vui mệt con Quyên rồi, ông Dũng nói vui ông Dũng đi.

Dũng lồng tiếng, chàng nói lồng:

- À, hai mệt con à đâu đùa tôi đùa vui, nãy giờ còn lái xe vòng vòng quên cả hối.

Biết Dũng muốn tránh né không muốn nói vui mình nên Quyên cũng lồng đi, không đùa cợp đùa:

- Dũng ông Dũng cho 2 mệt con Quyên đùa khách sạn Marriotte Fullerton ở phía sau đùa này.

Dũng reo lên:

- Oh, loli mệt sướng tình cảm, tôi cũng ở khách sạn ấy. May quá, thật là hi hữu phổi không?

Chàng tớ dưng mồm cắn i vui chính mình khi buột miệng reo lên, chàng nói may, không biết may vì chàng và cùng một khách sạn với một con bé Vy hay may vì chàng khéo phai một công đi xa. Cái reo vui của Dũng làm Quyên đột nhiên. Cho xe vào parking, Dũng bế con bé theo Quyên lên phòng nàng, chàng đút con bé lên giường rồi quay ra phòng khách. Thấy vẫn lúng túng cắn Quyên, Dũng cởi làm ra vẫn tự nhiên:

- Quyên lạy phòng này lâu chán?

- Dạ mồi hôm qua thôi.

- Vâng à, tôi thì mồi sáng nay, lạy phòng xong chả a klop thay quần áo là đi shopping ngay, không ngại lạy may mắn gặp được bé Vy. Nhìn xuống chiếc áo lính chàng đang mặc. Dũng tiếp:

- Cũng nhỉ cái áo lính này nã a phai không? nhỉ nó mà tôi có đeo cincture ngày vui nhỉ hôm nay, cũng nhỉ nhỉ nó mà tôi đeo cincture quen mợ con Quyên... à, ngày mai hai mợ con làm gì, có chương trình gì không? cho anh tham gia vui.

Nói xong Dũng giật mình là chàng đã thay đổi cách xưng hô thân mật mà chàng không để ý. Thấy Quyên bối rối, chàng nói nhanh:

- Khuya rồi, anh vui cho Quyên nghỉ, ngày mai anh sang đón 2 mợ con.

Nói xong, không chờ đợi phản ứng của Quyên, chàng bước ra cửa, Quyên bước theo chàng nhỉ:

- Cám ơn ông Dũng.

Thấy Quyên đong đongo, Dũng quay ngoái hôn nhanh lên trán Quyên:

- Ngón ngon,

Và nói, chàng vua bỗng nhanh ra cửa. Cứ chớ quá nhanh cửa Dũng làm Quyên bất ngờ chớ i vui. Cánh cửa khép lùi sau lưng.

Dũng đi ngược về phía cửa thang, chàng bước vào baro tông đồng dội cùng, mua chai rượu đi về phòng mình. Dũng mặc nhã nhàng, chàng cầm chai rượu và cái ly bỗng ra ngoài ban công. Bầu trời vẫn đêm tròn nên yên tĩnh hơn, ánh đèn thong mòn nghe mèt vài tiếng xe chạy ngang. Ánh đèn cửa thành pháo vẫn đêm vẫn sáng chung hột ngắt cắp tròn lên làm không đếm nét nhung vì sao trên bầu trời. Chàng đốt một điếu thuỷc nồng ngắt i trên ghế, gác chân trên bàn, nhìn theo khói thuỷc đang tan tan loãng trong không khí. Gió mát nhẹ nhàng. Dũng bỗng thấy nhỉ con bé chí lùi, chàng thấy hình nhỉ con bé Ánh Vy cõi quyến lây chân chàng, cõi ôm cõng lây cõi chàng nhỉ không muộn rời xa. Hình nhỉ con bé Vy nhỉ sissing đồng trống mèt nhung lùi từ mèt đến đình nhung chớ cho hình nhỉ mèt con thuỷn gõ đang dập dỡn ngoài khơi. Bầu trời xám đen vẫn vũ, con thuỷn càng lúc càng chao động mòn trống cõi gió bất ngờ thổi i đìn. Mưa gió bão bùng, bỗng bỗng mênh mông sầm tối, mèt ngón sóng tung con thuỷn lên thổi cao cho con thuỷn rời xuồng vùi vùi thành trăm mìn. Tất cả không nghe đình gì ngoài tiếng sóng gào thét cửa biển, tiếng sầm chập nỗi kinh hoàng trong đêm tối đen nhỉ mèt...

Lúc tinh dãy là lúc ánh nắng chói chang, sặc nóng cửa mèt trôi i chiêu lên Dũng. Chàng mặc mèt ra, chàng đã trôi giật vào mèt bờ biển lùi, nhìn mãi Dũng mèi thổi có vài ngắt i may mắn nhỉ chàng đã trôi vào bờ. Mọi người mèt mèi đà mèt nhìn nhau, hờ hững thổi đi lên đi xuôi ng trên bãi biển tìm kiếm nhung bóng ma vút vút ngô hô hồn, vô vùng. Mèt biển êm đềm hòn, nhung con sóng dập đênh không thổi chớ thổi mèt vùng biển lồng trống mèt, nhung mòn gõ vùn cõa con thuỷn vùi nát đêm qua đang bập bờn trôi dạt vào bờ. Dũng thổi lòng trống rỗng, đìu óc nhỉ tê liệt, trái tim chàng nhỉ vùi a bờ lây đi chớ còn mèt thân xác vô tri lang thang trên bãi cát vàng nóng bức chân. Chàng leo qua đá, sang cõi bãi bên kia, Dũng tìm kiếm nhung chung thổi đình gì, bức mèt chàng vùi mòn chấn màu hòn, trống mà vùi chàng đã mang theo cho con nõm ngay trống mèt, gõn đó con búp bê cõa con chàng cũng đang nõm kề t đình mèt hòn đá. Dũng cõi mõi con búp bê lên, cõi mõi mòn chấn đập cõa con mà ngắt i mõi mõi nhũn, chàng quay xuôi nhỉ không đìng lên đình nõa. Dũng quay con búp bê bức mòn chấn mà Dũng vùi a tìm thổi, chàng cõi lết lên bờ đào đìt đìt chôn kẽ vùt cõa vùi con chàng nhỉ chôn mèt phòn đìi cõa mình trong đó. Dũng làm mèt cây thánh giá cõi mõi trên mõi. Ngõi mõi chàng vùi a mõi xây cho vùi con chàng, cho chính hòn phúc cõa Dũng mà đìi đình đã lây đi, đã tìi c đìt cõa chàng chớ trong vòng mèt đêm không kẽp tròn mình.

Cho Anh Làm Lời Tiếng

Tác Giả; Nguyenthitehat
Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:40

Dũng cù đù yên nhường hình ảnh đau khổ lòng vù chửi ngử chàng trong lúc này mà không lén tránh nhường lén trộc. Mùc cho nhường giờ tịt nứt cát khóc cho vù con chàng ràn rã a trên má... nhường hình ảnh não nùng cùa con thuyến nhường trong đêm tối mờ nhút. Dũng đùa đùa thuở cùi lén môi, rít mệt hùi thút dài cho đầy lòng ngửc rứt thứt ra nhè nhường. Chàng đau đớn thầm thì... mệt lèn này thôi em, hãy cho anh quên em, cho anh quên con, cho anh làm lùi tui đùa...

Chàng ngửa mệt nắc cùn ly rứt cuội cùng.